

ผลของอัตราส่วนระหว่างตัวอย่างกับตัวทำละลายต่อคุณภาพและเวลาการเก็บรักษา^{*}
ของสีย้อมโครโน่โซมที่สกัดจากผลเดแก้น

Effect of Solid-to-Solvent Ratio on Efficiency and Shelf Life of the Chromosome
Staining Dye Extracted from Fox Grape (*Causonis trifolia* (L.) Mabb. & J. Wen) Fruits

อรุณ สุขอนันต์* และสุวดา สัสดี

Oranut Sukanan* and Suwaida Sussadee

สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา

Program in Biology, Faculty of Science and Technology, Songkhla Rajabhat University, Songkhla

*Corresponding author e-mail: oranut.su@skru.ac.th

(Received: May 13, 2024, Revised: July 10, 2024, Accepted: July 27, 2024)

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสกัดสีย้อมธรรมชาติจากผลเดแก้น โดยทดลองแทนการใช้อัซูโคาร์มีนที่มีราคาแพง ทำการสกัดสีย้อม โดยใช้กรดอะซิติกเจ้มเข้มเป็นตัวทำละลายในอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลาย 1:1, 1:3 และ 1:5 (กรัมต่อมิลลิลิตร) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้น จึงเก็บสีย้อมที่สกัดได้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำสีย้อมที่มีอายุเก็บรักษา 0, 7, 14, 21 และ 28 วัน ทดสอบประสิทธิภาพของการย้อมโครโน่โซมและวัดปริมาณแอนโโทไซyanin ด้วยวิธีเทคนิคพีเอชดิฟเพอเรนเชียล ผลจากการวิจัยพบว่า สีย้อมที่สกัดด้วยอัตราส่วน 1:1 สามารถย้อมติดสีโครโน่โซมได้ดีที่สุด และมีปริมาณแอนโโทไซyaninสูงสุด รองลงมา คือ อัตราส่วน 1:3 และ 1:5 ตามลำดับ สีย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วนเหล่านี้ สามารถย้อมติดสีโครโน่โซมได้ใกล้เคียงกับสีอัซูโคาร์มีน และสามารถคงคุณภาพของสีย้อม โดยการเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสได้อย่างน้อย 28 วัน ดังนั้น อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลาย 1:1 เป็นอัตราส่วนที่ดีที่สุดในการสกัดสีย้อมโครโน่โซมจากผลเดแก้น สามารถใช้ทดแทนสีอัซูโคาร์มีนได้

คำสำคัญ: ผลเดแก้น อัซูโคาร์มีน สีย้อมโครโน่โซม แอนโโทไซyanin เทคนิคพีเอชดิฟเพอเรนเชียล

ABSTRACT

The objective of this research is to extract natural dyes from the fruit of grape, *Causonis trifolia* (L.) Mabb. & J. Wen, with the aim of replacing the use of expensive acetocarmine. Concentrated acetic acid was used as the solvent at sample-to-solvent ratios of 1:1, 1:3, and 1:5 (g/ml) for a duration of 24 hours. The extracted dyes were subsequently stored at 4 °C for further analysis. Dyes with varying shelf lives of 0, 7, 14, 21, and 28 days were subjected to tests assessing chromosome staining efficiency and anthocyanin content using the pH differential technique. The research findings indicated that the natural dye extracted at a 1:1 ratio exhibited the best chromosome staining and the highest anthocyanin content, with effectiveness decreasing for the 1:3 and 1:5 ratios, respectively. Notably, the dye extracted at the 1:1 ratio demonstrated chromosome staining capabilities comparable to those of acetocarmine. Furthermore, the quality of the dye was maintained for at least 28 days when stored at 4 °C. Therefore, the 1:1 ratio proved to be the most effective for extracting chromosomal dyes from fox grape fruits, establishing it as a viable substitute for acetocarmine.

บทนำ

สีอ้อมเป็นสารเคมีสำคัญสำหรับใช้ศึกษาโครงสร้างของสิ่งมีชีวิตอย่างคริโอด อะซิโตคาร์มีน (acetocarmine) เป็นสีอ้อมโครงสร้างชนิดหนึ่งที่นิยมใช้ในห้องปฏิบัติการของสถานศึกษา เพราะสามารถย้อมติดโครงสร้างได้ดี มีความคงทน และสะดวกในการใช้งาน [1] อย่างไรก็ตาม การเตรียมสีอ้อมชนิดนี้ต้องใช้อะซิโตคาร์มีน ซึ่งเป็นสีสังเคราะห์ที่สังเคราะห์ขึ้นและนำเข้ามาจากต่างประเทศ [2] ทำให้สถานศึกษามากเด็กที่มีงบประมาณน้อย ไม่สามารถจัดหาสีอ้อมเพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะปฏิบัติในการรับรู้โครงสร้าง ดังนั้น การสักดิสีอ้อมจากพืชในห้องถันมาทดแทนการใช้สีอะซิโตคาร์มีน สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับพืชในห้องถัน [3]

แอนโนไทไซานิน (anthocyanin) เป็นรงควัตถุในกลุ่มของ flavonoid ที่ให้สี มีคุณสมบัติหลายน้ำได้ พบรูปในเวคิวอลของเซลล์ในเนื้อเยื่อของใบ ดอก ผล ลำต้น และราก [4-5] สารประกอบกลุ่มแอนโนไทไซานินมีมากกว่า 700 ชนิด แต่มีเพียง 6 ชนิดที่พบทั่วไปในธรรมชาติ มีรายงานว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของแอนโนไทไซานินที่พบในผักและผลไม้เป็นไซานิน (cyanidin) สำหรับเพลาโนกนิดิน (pelargonidin) เดลฟินิดิน (delphinine) และเพทุนิดิน (petunidin) พบรูปได้ 12 เปอร์เซ็นต์ และอีกสองชนิด คือ พีโอนิดิน (peonidin) และมอลวิดิน (malvidin) พบรูปได้ 7 เปอร์เซ็นต์ [5] สีของแอนโนไทไซานินมีความสัมพันธ์กับสภาวะความเป็นกรด-ด่าง ซึ่งในสภาวะเป็นกรดเป็นสีแดง สภาวะเป็นกลางมีสีม่วง และสภาวะเป็นเบสให้สีน้ำเงิน จึงนำหลักการวัดค่าดูดกลืนแสงในสภาวะที่เป็นกรด-ด่างมาใช้เป็นวิธีการวิเคราะห์หาปริมาณแอนโนไทไซานิน เรียกว่า พีเอชดิฟเฟอเรนเชียล (pH differential) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ได้รับการยอมรับตามมาตรฐานสากล [6] สำหรับการสักดิ์ แอนโนไทไซานินจากพืชมีหลายวิธีการ การสักดิโดยใช้ตัวทำละลายเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุด [4] ตัวทำละลายที่ใช้สักดิเป็นสารละลายที่มีวัว เช่น เมทานอล เอทานอล น้ำ และแอซิโตน นอกจากนี้ การสักดิโดยใช้สารละลายที่มีสภาวะเป็นกรด ช่วยให้เกิดเสถียรภาพของไอออนฟลาไวเลียม (flavylium ion) ที่อยู่ในโครงสร้างของแอนโนไทไซานิน [7] จากคุณสมบัติของ แอนโนไทไซานินที่เป็นสารให้สีตามธรรมชาติ รวมถึงเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ทำให้แอนโนไทไซานินถูกนำมาใช้ประโยชน์ทางด้านอาหาร ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เครื่องสำอาง ยา และอุตสาหกรรมเคมี [8] การเกิดโคพิกเมนต์เทหัน (copigmentation) ระหว่าง ไอออน-ฟลาไวเลียมที่มีประจุบวกของแอนโนไทไซานินกับกลุ่มฟอสเฟตของดีอีนเอ นอกจากทำให้ดีอีนเอมีความเสถียร และช่วยป้องกันอันตรายจากอนุมูลอิสระแล้ว [9-10] ปฏิกิริยานี้ ยังทำให้แอนโนไทไซานินย้อมติดโครงสร้างได้ จากการศึกษาพบว่า แอนโนไทไซานินที่สักดิจากพืชหลายชนิด สามารถย้อมโครงสร้างได้ใกล้เคียงกับสีสังเคราะห์ เช่น สีอ้อมจากข้าวเหนียวดำที่สักดิด้วยกรดอะซิติกเข้มข้น 99.8 เปอร์เซ็นต์ [11] สีอ้อมจากผลหม่อนแห้งแข็งที่สักดิด้วยเมทานอล 100 เปอร์เซ็นต์ [2] สีอ้อมจากข้าวโพดหวานสีม่วงที่สักดิด้วยน้ำกลั่น [12] สีอ้อมจากผลมะม่วงหวานนาโนที่สักดิด้วยแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์ [13] สีอ้อมจากเปลือกมังคุดที่สักดิด้วยกรดอะซิติก 45 เปอร์เซ็นต์ [14] สีอ้อมจากข้าวเหนียวดำแม่จันพันธุ์ที่สักดิด้วยเอทานอล 50 เปอร์เซ็นต์ [15] สีอ้อมจากกะหล่ำปลีม่วงที่สักดิด้วยกรดไฮโดรคลอริก 20 เปอร์เซ็นต์ [16] สีอ้อมจากแก่นฝางที่สักดิด้วยเมทานอล 70 เปอร์เซ็นต์แล้วเติมคอปเปอร์ชัลเฟต [17]

ເຄາคัน (*Causonis trifolia* (L.) Mabb. & J.Wen) [18] เป็นไม้เถาเลื้อยในวงศ์ Vitaceae พบรูปแบบกระจาด พันธุ์ในอสเตรเลีย จีน อินเดีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เนปาล พลีพินส์ เวียดนาม และไทย [19] ເຄາคันเป็นพืชที่พบรูปได้ทั่วไปในประเทศไทย สามารถเจริญเติบโตได้ดีในพื้นที่เปิดโล่งหรือบริเวณขอบป่า ใบและรากใช้เป็นยาลดไข้ ເຄາเป็นยาขับเสมหะ ใบใช้รักษาอาการเลือดออกตามไรฟัน ยอดอ่อนใช้แกงเลี้ยง [20] ผลอ่อนสีเขียวใช้เพิ่มรสเปรี้ยวในแกงส้ม [21] ผลสุกสีม่วงคำมีรสหวานใช้หมัກเป็นไวน์ [22] พบรูปแอนโนไทไซานินในผลสุกของເຄາคัน ซึ่งให้สีที่เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นกรด-ด่าง สามารถใช้เป็นอินดิเคเตอร์ได้ [23] เนื่องจากผลสุกเป็นส่วนที่นำมายังประโยชน์น้อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจสักดิสีอ้อมจาก

ผลสุกของถั่วคัน เพื่อพัฒนาเป็นสีย้อมโครโน่ไซม์และทดสอบการใช้สีสังเคราะห์ที่มีราคาแพง นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากพืชในท้องถิ่นอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสีย้อมโครโน่ไซม์ที่สกัดจากผลสุกของถั่วคัน โดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของระยะเวลาการเก็บรักษาสีย้อมโครโน่ไซม์ที่สกัดจากผลสุกของถั่วคัน โดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายแตกต่างกัน

การดำเนินงานวิจัย

1. เปรียบเทียบประสิทธิภาพของสีย้อมโครโน่ไซม์ที่สกัดจากผลสุกของถั่วคัน โดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายแตกต่างกัน เริ่มจากเก็บตัวอย่างผลสุกของถั่วคันจากอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ล้างน้ำให้สะอาด ผึ่งลมให้แห้ง แล้วนำมาสกัดเป็นสีย้อมโครโน่ไซม์ โดยใช้กรดอะซิติก 99.8 เปอร์เซ็นต์ เป็นตัวทำละลายในอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายเป็น 1:1, 1:3 และ 1:5 (กรัมต่อมิลลิลิตร) สกัดแซ่ที่อุณหภูมิห้อง (26 ± 2 องศาเซลเซียล) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง กรองสีที่สกัดได้ผ่านกระดาษกรอง whatman เบอร์ 1 แล้วนำมาย้อมโครโน่ไซม์ของเซลล์ปลายรากหอมแดง (*Allium ascalonicum* L.) ที่ผ่านการแขวน้ำยาคงสภาพ (Farmer's solution) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วเก็บรักษาในเยา寒ล 70 เปอร์เซ็นต์ ด้วยเทคนิคการบดขี้ (squash technique) [24] จำนวน 10 สไลด์ต่อสีย้อมที่สกัดได้ในแต่ละอัตราส่วน นำสไลด์ที่ย้อมไปส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ (รุ่น ECLIPSE Ci ยี่ห้อ Nikon พร้อมกล้องถ่ายภาพดิจิตอลเฉพาะทาง รุ่น MDX 1003 ยี่ห้อ LANOPTIK) ที่กำลังขยายของภาพ 400 เท่า เพื่อเลือกสไลด์ที่ย้อมติดโครโน่ไซม์ในระยะเมทาเฟสชั้ดเจน ที่สุด จำนวน 5 สไลด์ต่อสีย้อมที่สกัดได้ในแต่ละอัตราส่วน เปรียบเทียบประสิทธิภาพของสีย้อมที่สกัดด้วยตัวทำละลายในอัตราส่วนต่าง ๆ กับสีอะซิโตคาร์บินเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ สังเกตการติดสีของโครโน่ไซม์และไซโทพลาซึม แต่ละสไลด์เลือกระยะเมทาเฟส 1 ภาพ เพื่อให้คะแนนการติดสีตามเกณฑ์การย้อมด้วยสีอะซิโตคาร์บิน ชิงดัดแปลงโดยเนรัชูลา สุวรรณคุณ และคณะ [1] และถ่ายภาพ สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนการย้อมสี [1] มีดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง ติดสีโครโน่ไซม์ชัดเจน ติดสีไซโทพลาซึมบาง
- 3 คะแนน หมายถึง ติดสีโครโน่ไซม์ชัดเจน ติดสีไซโทพลาซึมเข้ม
- 2 คะแนน หมายถึง ติดสีโครโน่ไซม์ค่อนข้างชัดเจน
- 1 คะแนน หมายถึง ติดสีโครโน่ไซม์ไม่ชัดเจน
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่ติดสีโครโน่ไซม์ ไม่ติดสีไซโทพลาซึม

2. ศึกษาประสิทธิภาพของระยะเวลาการเก็บรักษาสีย้อมโครโน่ไซม์ที่สกัดจากผลสุกของถั่วคัน โดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายแตกต่างกัน โดยเก็บรักษาสีย้อมที่สกัดได้จากการทดลองในข้อ 1 ในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำสีย้อมที่เก็บรักษาที่ 0, 7, 14, 21 และ 28 วัน ไปศึกษาผลของการเก็บรักษาที่มีต่อคุณภาพของสีย้อมที่สกัดได้ ดังนี้

2.1 วัดปริมาณแอนโคนท์ไซานินของสีย้อมที่เก็บรักษาไว้ในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้วิธีเทคนิคที่เชิดพเฟอร์เรนเชียล ตามวิธีการของสุภารพ พกเงิน และศิรประภา มีรอด [6] ด้วยเครื่องวัดการดูดกลืนแสง (รุ่น EVOLUTION 201 ยี่ห้อ Thermo Scientific) แต่ละชั้นตอนทำ 3 ช้ำ วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย one-way ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ด้วยโปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 29

2.2 นำสิ่ย้อมที่สกัดโดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายแตกต่างกันและเก็บรักษาในถ้วยเป็นด้วยเวลาต่างกัน นายอ้อมโครโนไซม์เซลล์ปลายรากหอม โดยเตรียมสไลด์ บันทึกผล และถ่ายภาพ ดังที่กล่าวไว้ในการทดลองข้อที่ 1 จำนวนนี้ นำคะแนนการย้อมสีไปวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย one-way ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ด้วยโปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 29

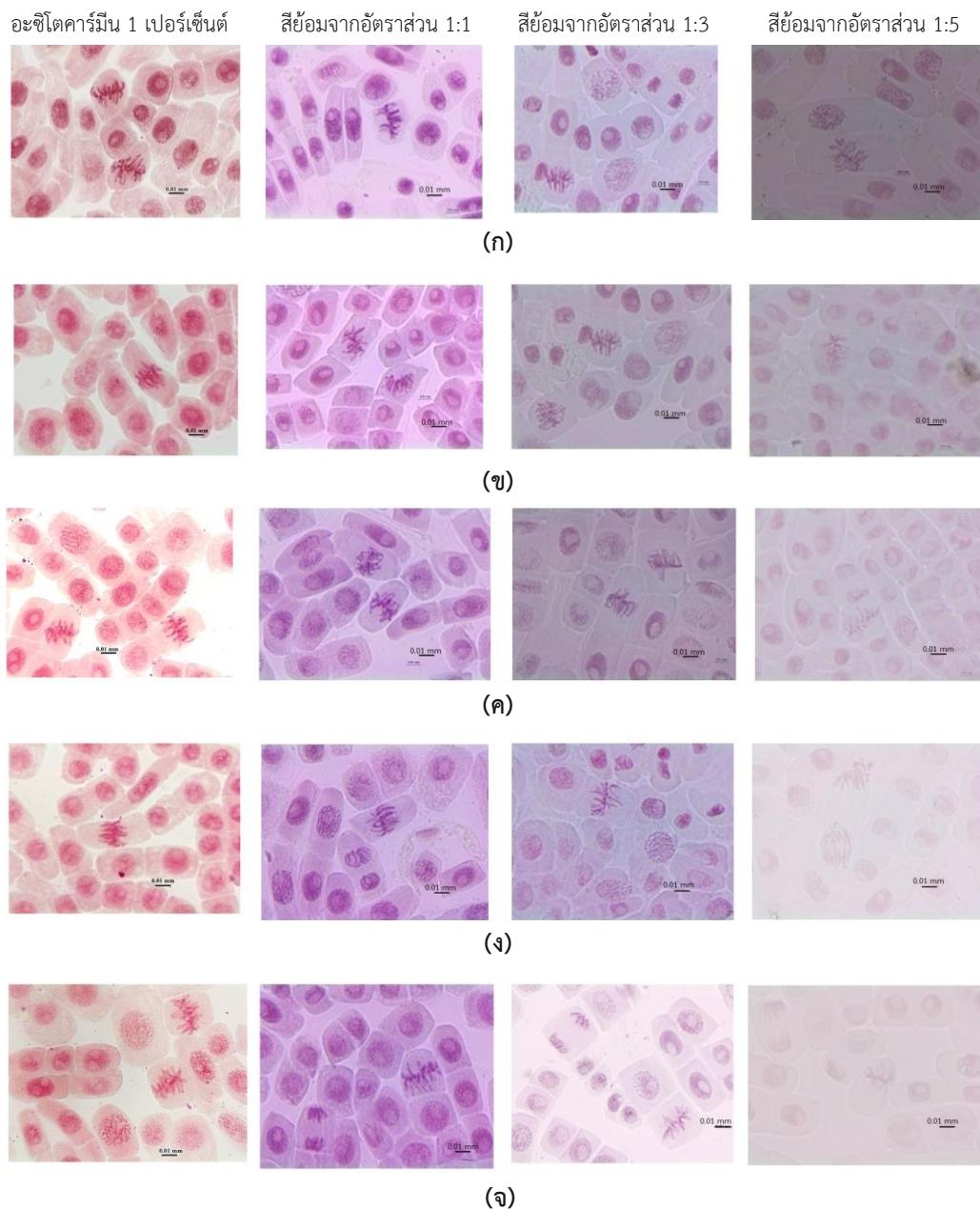
ผลการวิจัยและอภิปรายผล

เมื่อย้อมโครโนไซม์ของเซลล์ปลายรากหอมด้วยสิ่ย้อมที่สกัดได้ในแต่ละอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลาย พบว่า สีที่สกัดได้ทุกอัตราส่วนสามารถติดสีโครโนไซม์และเห็นระยะต่าง ๆ ของไม้ให้ดี แต่เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพของสิ่ย้อมที่สกัดได้กับการย้อมโครโนไซม์ด้วยสีอะซิโตคาร์บมีน พบร้า สิ่ย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วน 1:1 ย้อมติดสีโครโนไซม์ระยะเม tahaphesit ที่สุด และเหนือโครโนไซม์เป็นสีม่วงเข้มเจน ใช้โพลีฟลูอีมติดสีม่วงจาง ดูภาพที่ 1 (ก) และมีคะแนนติดสีสูงสุด คือ 4 ± 0.00 รองลงมา คือ สิ่ย้อมที่สกัดได้จากส่วนอัตราส่วน 1:3 และ 1:5 ที่มีคะแนนการย้อมสีเท่ากัน คือ 2 ± 0.00 (ตารางที่ 1) แสดงให้เห็นว่า สิ่ย้อมที่สกัดได้จากถ้วยโดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายที่ 1:1 เป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับใช้สกัดสีย้อมโครโนไซม์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวันเพ็ญ แก้วพุก [25] ซึ่งทำการสกัดสีย้อมโครโนไซม์จากถ้วยเดงด้วยน้ำกลั่นในอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายที่ 1:2, 1:4, 1:6 และ 1:8 (กรัมต่อมิลลิลิตร) ผลจากการย้อมโครโนไซม์พบร้าอัตราส่วน 1:2 มีประสิทธิภาพการย้อมติดสีของโครโนไซม์ที่สุด เนื่องจากเป็นอัตราส่วนที่ใช้ตัวทำละลายน้อยกว่า และสิ่ย้อมที่สกัดได้มีความเข้มของสีมากกว่าอัตราส่วนอื่น จึงทำให้สีย้อมโครโนไซม์จากถ้วยเดงที่สกัดจากอัตราส่วน 1:2 ย้อมติดสีโครโนไซม์ได้ดีที่สุด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาปริมาณแอนโทาไซยานินที่พบร้านสีย้อมที่สกัดได้จากผลถ้วยทั้งสามอัตราส่วนที่มีเวลาเก็บรักษา 0 วัน (ตารางที่ 2) พบร้า สิ่ย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วน 1:1 มีปริมาณแอนโทาไซยานินมากที่สุด จึงทำให้มีคะแนนการย้อมติดสีโครโนไซม์สูงกว่าอัตราส่วน 1:3 และ 1:5 (ตารางที่ 1)

การนำสิ่ย้อมที่สกัดได้มาเก็บรักษาในถ้วยเป็นอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 0, 7, 14, 21 และ 28 วัน ไปตรวจปริมาณของแอนโทาไซยานิน พบร้า เมื่อเวลาเก็บรักษาสิ่ย้อมเพิ่มขึ้น ทำให้แอนโทาไซยานินของสิ่ย้อมที่สกัดได้ทุกอัตราส่วนมีปริมาณลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) ยกเว้น สิ่ย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วน 1:1 ที่เวลาเก็บรักษา 0 วัน และ 7 วัน มีปริมาณแอนโทาไซยานินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 2) การลดลงของปริมาณแอนโทาไซยานินเมื่อเวลาเก็บรักษาเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย [26] ซึ่งได้ศึกษาปริมาณแอนโทาไซยานินของมันเทศสีม่วง มะเขือยาวสีม่วง และกะหล่ำปลีสีม่วง ซึ่งเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง อุณหภูมิ 10 และ 15 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 วัน พบร้า ผักสีม่วงทั้งสามชนิดที่เก็บรักษาในอุณหภูมิต่าง ๆ มีปริมาณแอนโทาไซยานินลดลง เมื่อเวลาเก็บรักษาเพิ่มขึ้น แต่อุณหภูมิ 10 และ 15 องศาเซลเซียสนั้น มีแอนโทาไซยานินลดลงน้อยกว่าอุณหภูมิห้อง และสอดคล้องกับงานวิจัยใน [24] พบร้า เมื่อเพิ่มเวลาการเก็บรักษาสิ่ย้อมจากผลก้างปลาแดงที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ทำให้ปริมาณแอนโทาไซยานินลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เนื่องจากอุณหภูมิมีผลต่อความคงตัวของแอนโทาไซยานิน [5] ดังนั้น งานวิจัยนี้ จึงใช้อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียล เพื่อเก็บรักษาสิ่ย้อมที่สกัดได้จากผลถ้วยทุกอัตราส่วนและสีอะซิโตคาร์บมีน ซึ่งอุณหภูมิดังกล่าว ใช้เก็บรักษาสิ่ย้อมโครโนไซม์ในงานวิจัยที่ศึกษาคุณภาพของสิ่ย้อมที่สกัดได้จากพืช และมีรายงานว่าสามารถชะลอการลดลงของปริมาณแอนโทาไซยานิน ทำให้สิ่ย้อมที่สกัดได้มีเวลาการเก็บรักษาได้ยาวนาน [1-2, 13, 24] รวมถึงการบรรจุสิ่ย้อมในขวดสีชา เพื่อป้องกันแอนโทาไซยานินในสิ่ย้อมจากแสง ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคงตัวของแอนโทาไซยานิน [5] อย่างไรก็ตาม ปริมาณแอนโทาไซยานินที่พบร้านสีย้อมที่สกัดได้ทุกอัตราส่วนยังคงลดลง เมื่อเวลาการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะปฏิกิริยาการสลายตัวของแอนโทาไซยานินแปรผันตามเวลา จึงทำให้แอนโทาไซยานินที่พบร้านสีย้อมลดลงตามเวลาที่ใช้เก็บรักษา [27]

ผลการย้อมโครโนไซม์ด้วยสิ่ย้อมที่สกัดได้ทั้งสามอัตราส่วนที่มีเวลาเก็บรักษา 0, 7, 14, 21 และ 28 วัน (ภาพที่ 1) พบร้า ทุกช่วงเวลาของการเก็บรักษาสิ่ย้อมที่สกัดจากอัตราส่วน 1:1 มีคะแนนการย้อมสีมากที่สุด และคะแนนการย้อมสีที่ได้จาก

ช่วงเวลาที่ใช้เก็บรักษาต่าง ๆ มีค่า Mann-Whitney U-test ที่แสดงว่ามีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) (ตารางที่ 1) อาจเป็นเพราะอัตราส่วน 1:1 สามารถสกัดสีเยื่อมที่มีปริมาณแอนโนไซด์ยานินมากกว่าอัตราส่วน 1:3 และ 1:5 (ตารางที่ 2) ดังนั้น การลดลงของปริมาณแอนโนไซด์ยานินในสีเยื่อมที่สกัดได้จากอัตราส่วน 1:1 ตามเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น จึงไม่มีผลต่อการย้อมติดสีครามโซเมส่วนสีเยื่อมที่สกัดจากอัตราส่วน 1:3 ที่มีเวลาเก็บรักษาระหว่าง 0-21 วัน มีค่า Mann-Whitney U-test ที่แสดงว่ามีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) (ตารางที่ 1) ที่มีเวลาการเก็บรักษา 0 และ 7 วัน คือ 2 ± 0.00 ดังตารางที่ 1

ภาพที่ 1 เซลล์ปัลยารากหมอกที่ย้อมด้วยสีซึ่งสกัดจากผลเลาคัน โดยใช้อัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลายต่าง ๆ เปรียบเทียบกับสีอะซิติโค้มเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ ด้วยเวลาการเก็บรักษา (ก) 0 วัน (ข) 7 วัน (ค) 14 วัน (ง) 21 วัน และ (จ) 28 วัน ด้วยอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียล

ตารางที่ 1 ค่าแนวการย้อมสีโคโรโนไซด์ของเซลล์ปลายรากหอยด้วยสีย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลาย 1:1, 1:3 และ 1:5 (กรัมต่อมิลลิลิตร) ที่ผ่านการเก็บรักษาในอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 0, 7, 14, 21 และ 28 วัน

เวลาของ การเก็บรักษา [*] สีย้อมที่สกัดได้ (วัน)	ค่าแนวการย้อมสีโคโรโนไซด์*		
	อัตราส่วนของ ตัวอย่างต่อตัวทำละลาย	อัตราส่วนของ ตัวอย่างต่อตัวทำละลาย	อัตราส่วนของ ตัวอย่างต่อตัวทำละลาย
	1:1	1:3	1:5
ชุดควบคุม**	4.00±0.00 ^{aA}	4.00±0.00 ^{aA}	4.00±0.00 ^{aA}
0	4.00±0.00 ^{aA}	2.00±0.00 ^{bB}	2.00±0.00 ^{bB}
7	3.66±0.54 ^{aA}	2.00±0.00 ^{bB}	2.00±0.00 ^{bB}
14	4.00±0.00 ^{aA}	2.00±0.00 ^{bB}	1.00±0.00 ^{cC}
21	4.00±0.00 ^{aA}	2.00±0.00 ^{bB}	1.00±0.00 ^{cC}
28	4.00±0.00 ^{aA}	1.00±0.00 ^{cB}	1.00±0.00 ^{cB}

หมายเหตุ * อ้างอิงเกณฑ์การให้ค่าแนวการย้อมสีของซีโคโรโนไซด์ตามการตัดแปลงของเนรรูชา สุวรรณคนธ์และคณะ [1]

**ชุดควบคุม คือ สีอะซิโตคาร์บิน

ตัวอักษร a b c ที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตัวอักษร A B C ที่แตกต่างกันในแนวนอน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 2 ปริมาณแอนโกลไซดานินของสีย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลาย 1:1, 1:3 และ 1:5 (กรัมต่อมิลลิลิตร) ที่ผ่านการเก็บรักษาในอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 0, 7, 14, 21 และ 28 วัน

เวลาของ การเก็บรักษา [*] สีย้อมที่สกัดได้ (วัน)	ปริมาณแอนโกลไซดานิน (มิลลิกรัม/ลิตร)		
	อัตราส่วนของ ตัวอย่างต่อตัวทำละลาย	อัตราส่วนของ ตัวอย่างต่อตัวทำละลาย	อัตราส่วนของ ตัวอย่างต่อตัวทำละลาย
	1:1	1:3	1:5
0	1511.80±6.95 ^{aA}	961.85±3.34 ^{aB}	715.82±10.20 ^{aC}
7	1500.56±2.03 ^{aA}	925.12±20.85 ^{bB}	624.42±12.18 ^{bC}
14	1433.87±5.10 ^{bA}	824.14±5.55 ^{cB}	514.32±3.34 ^{cC}
21	1293.60±5.10 ^{cA}	792.64±6.95 ^{dB}	451.98±6.95 ^{dC}
28	1270.23±10.20 ^{dA}	679.08±27.20 ^{eB}	413.02±13.90 ^{eC}

หมายเหตุ ตัวอักษร a b c d e ที่แตกต่างกันในแนวตั้ง แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตัวอักษร A B C ที่แตกต่างกันในแนวนอน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สรุปผลการวิจัย

สีย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วนของตัวอย่างต่อตัวทำละลาย 1:1 ที่มีเวลาการเก็บรักษา 0 วัน มีค่าแนวการย้อมสีโคโรโนไซด์มากที่สุด และสามารถย้อมติดสีโคโรโนไซด์ได้อย่างชัดเจนกว่าอัตราส่วน 1:3 และ 1:5 เมื่อนำสีย้อมที่สกัดได้ทั้งสามอัตราส่วนไปเก็บรักษาในตู้เย็น ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส แล้วนำมารวิเคราะห์หาปริมาณแอนโกลไซดานินและย้อมโคโรโนไซด์พบว่า สีย้อมทั้งสามอัตราส่วนมีปริมาณแอนโกลไซดานินลดลง เมื่อมีเวลาการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ สีย้อมที่สกัดได้จากอัตราส่วน 1:1 มีค่าแนวการย้อมติดสีมากที่สุดทุกช่วงเวลาการเก็บรักษา จึงสรุปได้ว่า สีย้อมจากผลสุกเทศันที่สกัดได้อัตราส่วน 1:1 สามารถใช้ทดแทนสีอะซิโตคาร์บินได้

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในขั้นตอนของการสกัดสีเย้อมโครโนไซมจากເຄັນ ເຊັ່ນ ຮະດັບຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນທີ່ເໝາະສົມຂອງ ຕັວທຳລະລາຍ ເວລາທີ່ໃຊ້ສັກດສື່ອມ ຮົມລົງກາວັດຄ່າຄວາມເປັນກຣດ-ດຳກັນຂອງສື່ສັກດໄດ້ຈາກອັຕຮາສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ບໍລິຫານແປງຄວາມເປັນກຣດ-ດຳກັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຮ່ວງກາງເກີບຮັກຊາ ກາຮັກຊາເກີຍກັບຄວາມຄົງຕັ້ງຂອງສື່ອມທີ່ສັກດໄດ້ ກາຮັກຊາທີ່ໂຄຮສ້າງຂອງແອນໂໂໄໝຢານີນທີ່ພັບໃນຜລສຸກຂອງເຄັນ

การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการเตรียมสีเย้อมโครโนไซมที่มีราคาถูกจากพืชที่มีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อใช้ทดแทนสีสังเคราะห์ ເຊັ່ນ ອະຸໂຕຄາມມືນທີ່ມີราคาແພັງ ສາມາດແກ້ໄຂປັບປຸງໄຫ້ກັບສັນຕິການຂາດເລີກທີ່ມີມຶນສື່ອມໄດ້ ແລະ ຂ່າຍສ່າງເສີມໄຫ້ ມີການໃຊ້ພື້ນທີ່ມີມູນໃນທົ່ວລີນໍາໃຊ້ປະໂຍ່ນ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณกองทุนวิจัย ມາຮວິທາລ້ຽງຮາໝາກສູງສາກົນ ທີ່ສັນບສູນທຸນໃນການວິຈີຍຄົງນີ້ ແລະ ຂອບຄຸນ ດຣ.ເບຸງຈະວຽນ ຍັນຕິເສັ່ນວິເສັ່ນກັດ ແລະ ດຣ.ນຸ່ງຈິຣິນທີ່ ເພຣະເກລີ້ຍ່າງ ອາຈານຢັ້ງຈຳລັກສູດວິຊາຊີວິທາ ຄະນະວິທາຄາສົກສະຖານົມ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ມາຮວິທາລ້ຽງຮາໝາກສູງສາກົນ ທີ່ໄໝໃຫ້ກັບສັນຕິການຂາດເລີກທີ່ມີມຶນສື່ອມໄດ້ ແລະ ຂ່າຍສ່າງເສີມໄຫ້ ມີການໃຊ້ພື້ນທີ່ມີມູນໃນທົ່ວລີນໍາໃຊ້ປະໂຍ່ນ

เอกสารอ้างอิง

- [1] ແນຮູ້ຈາລາ ສຸວຽນຄົນ, ກຣະນິກາ ທອງພູລ, ຕີຣີພຣ ໄລ່ເຊີຍ, ສີຣິມາ ເກົ້າທລິມ ແລະ ເສາວລັກໜົນ ບຸ້ນມາ, “ການເຕີມສື່ອມໂຄຣໂໂໝມພື້ນ,” ວາງສານເຮົາວິທະຍາ, ປີທີ 15, ອ. 1, ນ. 1-10, 2563.
- [2] ນັ້ນພົງສົມ ຄຸນເຄຍ, ສຽງຈານ ໄກສະກົມ ແລະ ອົງຮັດຕິນ ແຫ່ມໜັກພຣ, “ການພັ້ນນາສື່ອມຈາກຜລມ້ລເບອຣີ (*Morus alba L.*) ສຳຮັບຍ້ອມສື່ໂຄຣໂໂໝມຈາກປາຍຮາກໂຄມ,” ໃນ ການປະຊຸມວິຊາກາຮະດັບໜາດ ມາຮວິທາລ້ຽງຮາໝາກສູງສາກົນ ດຣ. ດຣິປີຍະສິງທີ່, ກຣັ້ງທີ່ 14, ນິກ່າງປະຊຸມ, 2565, ນ. 93-99.
- [3] ວິຮຸ່ນ໌ ວິທະຍາ ວິທະຍາ ວິທະຍາ ວິທະຍາ, ພັນວິກາ ແກ້ວມາຕົມ, ອັດກລດ ແທນອມທອງ ແລະ ພຣອນຮົງຕີ ສີຣິປີຍະສິງທີ່, “ການຄັດເລືອກສາຮັກສັກຈາກ ຮຽມຈາຕີໃນເຂົາກະຕະວັນອອກເນື່ອງອະປະເທດໄທເພື່ອໃຊ້ເປັນສື່ອມໂຄຣໂໂໝມ,” ວາງສານວິທະຍາເພື່ອພັ້ນນາລັ້ນຄມ ແລະ ທຸ່ມນີ້ ມາຮວິທາລ້ຽງຮາໝາກສູງທາງສາກົນ, ປີທີ 2, ອ. 1, ນ. 42-52, 2558.
- [4] S. Silva, E. M. Costa, C. Calhau, R. M. Morais and M. E. Pintado, “Anthocyanin extraction from plant tissues: A review,” *Critical Reviews in Food Science and Nutrition*, vol. 57, no. 14, pp. 3072–308, 2017.
- [5] B. Enaru, G. Dretcanu, T. D. Pop, A. Stânile and Z. Diaconeasa, “Anthocyanins: Factors affecting their stability and degradation,” *Antioxidants*, vol. 10, no. 12, pp. 1-24, 2021.
- [6] ສຸກາພຣ ພັກເງິນ ແລະ ຕີຣປະກາ ມີຮອດ, “ການສັກດແກ່ກາບຮົມໂຄຣໂໂໝມຈາກລັກມະໜ່ວງໜາວໂທ່,” ໃນ ການປະຊຸມວິຊາກາຮະດັບໜາດ ສາກົນວິທະຍາ ມາຮວິທາລ້ຽງຮາໝາກສູງກຳພັງພຣ, ດຣິປີຍະສິງທີ່ 4, ກຳພັງພຣ, 2560, ນ. 1002-1011.
- [7] N. Tena and A. G. Asuero, “Up-to-date analysis of the extraction methods for anthocyanins: Principles of the techniques, optimization, technical progress, and industrial application,” *Antioxidants*, vol. 11, no. 2, pp. 1-40, 2022.
- [8] J. Tan, Y. Han, B. Han, X. Qi, X. Cai, S. Ge and H. Xue, “Extraction and purification of anthocyanins: A review,” *Journal of Agriculture and Food Research*, vol. 8, 100306, pp. 1-7, 2022.

- [9] A. D. Sarma and R. Sharma, "Anthocyanin-DNA copigmentation complex: Mutual protection against oxidative damage," *Phytochemistry*, vol. 52, no. 7, pp. 1313-1318, 1999.
- [10] J.-M. Kong, L.-S. Chia, N.-K. Goh, T.-F. Chia and R. Brouillard, "Analysis and biological activities of anthocyanins," *Phytochemistry*, vol. 64, no. 4, pp. 923-933, 2003.
- [11] หัทยา กาเรววงศ์ และวีระ ชัยสมการ, "การเตรียมสีย้อมโครโนไซม์สำหรับการเรียนการสอนจากพืชท้องถิ่นไทย," วารสาร วิทยาศาสตร์, ปีที่ 57, ฉบ. 1, น. 35-39, 2546.
- [12] รุจิรา ทองศรีสุข, ยอดชาย ช่วยเงิน, อลังกลด แทนอ่อนทอง และสายัญ พันธุ์สมบูรณ์, "การประยุกต์ใช้สีธรรมชาติ ข้าวโพดหวานสีม่วง (*Zea mayssaccharata*) ในการศึกษาการแบ่งเซลล์ไมโทซิสของพืช," วารสารวิทยาศาสตร์ คชสาส์น, ปีที่ 39, ฉบ. 2, น. 34-44, 2560.
- [13] จิตภา บุญพันธ์, อิสเรียร์ ปั้นก้อง และธีรารัตน์ แซ่เมชัยพร, "การสกัดสีธรรมชาติจากพืชกลุ่มแองโภยานิน เพื่อใช้ในการย้อม สีโครโนไซม์จากปลายรากหอม," ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 11, นครปฐม, 2562, น. 28-33.
- [14] อรญา สมบูรณ์, จากรุ๊ต จันทร์ประดิษฐ์ และอรุณรัศมี วนิชานันท์, "สีสกัดจากเปลือกมังคุด (*Garcinia mangostana* Linn.) เพื่อย้อมโครโนไซม์," ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 29, พัทลุง, 2562, น. 877-882.
- [15] ศิริรัตน์ พักปากน้ำ, น้ำฝน วรรณศิริ และมนัสวี เดชกล้า, "การพัฒนาสีย้อมโครโนไซม์จากสารสกัดข้าวเหนียวดำ (*Oryza sativa* var. *indica*)," วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา, ปีที่ 26, ฉบ. 2, น. 1096-1108, 2564.
- [16] รวัชชัย วัดนครใหญ่, รัตน์ชนก เจตนาเสน และธีรารัตน์ แซ่เมชัยพร, "การประยุกต์ใช้สีจากกะหล่ำปลีม่วง (*Brassica oleracea* var. *rubra*) เพื่อใช้ในการย้อมเนื้อเยื่อลำต้นหมอน้อยและโครโนไซม์จากปลายรากหอม," ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 14, นครปฐม, 2565, น. 80-86.
- [17] ลัดดาวลักษณ์ คงพลี, "การประยุกต์ใช้สีย้อมธรรมชาติจากสารสกัดแก่นาง (*Biancaea sappan* (L.) Tod.) สำหรับย้อมสี โครโนไซม์," วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ปีที่ 7, ฉบ. 3, น. 37-45, 2565.
- [18] B. R. Jackes, "Transfer of three species of *Cayratia* Juss., to *Causonis* Raf. (Vitaceae)," *TELOPEA Journal of Plant Systematics*, vol. 10, no. 2, pp. 319-322, 2020.
- [19] Parmar, V. C. Dang, R. N. Rabariajona, Z. D. Chen, B. R. Jackes, R. L. Barrett, Z. Z. Zhang, Y. T. Niu, A. Trias-Blasi, J. Wen and L. M. Lu, "Phylogeny, character evolution and taxonomic revision of *Causonis*, a segregate genus from *Cayratia* (Vitaceae)," *Taxon*, vol. 70, no. 6, pp. 1188-1218, 2021.
- [20] สราชุร สังข์แก้ว, "ชุดวัสดุฯ ตอน เตาคันขาว," วารสาร อพวช., ปีที่ 16, ฉบ. 188, น. 50-51, 2561.
- [21] ศิโรจน์ พิมาน, เสน่ห์ บุญกำเนิด และภาวดี รักษ์ทอง, "ความหลากหลายและรูปแบบการรับประทานผักพื้นบ้านใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี," วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี, ปีที่ 10, ฉบ. 1, น. 89-104, 2565.
- [22] กฤษ เหลือลมย์, (2562, 16 พฤษภาคม), แ甘ปลาหมกับผลเตาคัน สูตรอร่อยร้อยปี, [ออนไลน์]. จาก: https://www.matichon.co.th/lifestyle/food-travel/news_1756113
- [23] A. E. Peluru and P. H. Abram, "The utilization of acid as a color stabilizer in the extraction of anthocyanins from the Lakum (*Cayratia trifolia* L.) peel," *Jurnal Akademika Kimia*, vol. 10, no. 4, pp. 254-259, 2021.

- [24] นูรอัยนี มะมาย, ภวิกา มหาสวัสดิ์ และอรุณุช สุขอนันต์, “ผลของอายุการเก็บรักษาและสารช่วยติดสีต่อประสิทธิภาพของสีเยื่อมโคโรโน่เข้มที่สกัดจากผลสดถั่วปลาแดง (*Phyllanthus reticulatus* Poir.),” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติพฤษศาสตร์พื้นบ้าน ครั้งที่ 2, เชียงราย, 2561, น. PC-08_1-8.
- [25] วันเพ็ญ แก้วพุก, “การศึกษาสารสกัดสีธรรมชาติจากพืชเพื่อการย้อมสีโคโรโน่เข้ม สำหรับห้องปฏิบัติการชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม,” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 7, นครปฐม, 2558, น. 1434-1442.
- [26] อัญจนา จันทร์ปะทิว, ยุพา มิตรമังกร และนาตยา มนตรี, “ผลของความร้อนและการเก็บรักษาต่อปริมาณแอนโกลไซดานินในผักสีม่วงบางชันดิต,” วารสารแก่นเกษตร, ปีที่ 45, ฉบับพิเศษ 1, น. 1278-1282, 2560.
- [27] วริพัศย์ อารีกุล, สิริพรรณ กิตติวรพัฒน์ และกชรัตน์ วงศ์ณรงค์, “ผลของอุณหภูมิแข็งเย็นต่อความคงตัวของแอนโกลไซดานินและความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระในน้ำบลูเบอร์รี่และบลูเบอร์รี่เข้มข้น,” ใน การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 48, กรุงเทพฯ, 2553, น. 245-251.